

27-11-2020 ΟΡΘΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

27-11-2020 ΟΡΘΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ Βαρύς

† Μνήμη τοῦ Ἅγίου Μεγαλομάρτυρος

Ιακώβου τοῦ Πέρσου.

Ὕπαγος Δι

Ἄ Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν 6.

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου 6.

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τό ως ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου 6.

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ως ἄνω)

Ἄπολυπίκιον.

‘Ο Μάρτυς σου Κύριε

Ὕ^φΗχος Ἀ^Δ Δι

χ
Δ

Δ

Ο Μαρ τυς σου Κυ ρι ε εν τη α
 θλη σει αυ του το στε φος ε κο μι σα το
 της α φθαρ σι ας εκ σου του Θε ου ου η μων
 ε χον γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν
 νους κα θει λον ε θραυ σε και δαι μο νων τα
 α νι σχυ ρα θρα α ση αυ του ταις ι
 κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον τας ψυ
 χας η μων

Δόξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν...

**Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ. Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ὁχος δ'.
Ἄλλη μέρα σταύρου γένεται τοῦ Χριστοῦ.**

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ρομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἔκουσίως, τὸν Γίὸν καὶ Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἥμīν δωρήσασθαι. Ὁχος ἡ Δι

**Ἄλλη μέρα σταύρου γένεται τοῦ Χριστοῦ
του θεού τοῦ ρομφαίας διηλθέ σου τὴν παναγίαν
καὶ ανψυχήν την κασταύρου μενον
ἔβλεψας εκουσιωτὸν γίον καὶ θεόν σου
Ον περ ευλογημένη συγχώρησιν πταισμάτων η μίνδωρη σασθαίσαι αι**

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ. Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ὕχος Βαρύς ἦ

‘Ο δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν Σταυρῷ
προσηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν,
Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Ἄρτιος δι ε με ε α να σχο με νος της
 εν Σταυ ρω ω προ ση λω σε ως δε ζαι μου
 την α γρυ πνον αι νε σιν Χρι στε ο Θε ο ος
 ως φι λα αν θρω ω πος

Στιχ. ‘Ψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

‘Ο δεσπόζων τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, καὶ
γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ βάθυμον, τῷ
Σταυρῷ σου σῶσόν με, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς
φιλάνθρωπος.

Ἄρτιος δεσπο ο ζων των α σω μα α των

Δυνα με ων ^Δ και γι νωσκων της ψυχης μου
 το ρα θυ μον ^π τω Σταυ ρω σου σω σο ον με ^Δ
 Χριστε ο Θε ο ος ως φι λα αν θρω πος ^Γ
Δόξα... Και νῦν... Σταυροθεοτοκίου

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, ἐν τῷ Σταυρῷ ὁρῶσα,
 τὸν Γίόν σου κρεμάμενον, ως Μήτηρ
 θρηνωδοῦσα, τὴν αὐτοῦ ἐμεγάλυνας, φοβερὰν
 συγκατάβασιν, ἀπειρόγαμε Δέσποινα.

^Γ ^Ν, ^Π
 Ή Θε ο το κε α ει παρ θε νε εν τω
 Σταυρω ο ρωσατον Γι ονσου κρεμα με νον
^Γ
 ως Μη τηρ θρη νω δου σα την αυ του ε με
 γα αλυ νες φο βε ρα αν συγ κα τα βασιν
 α πει ρο γα με Δε ε σποιοι να ^Γ

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα

Πυρὸς φωτεινότερον, φλογὸς ἐναργέστερον,
τὸ ξύλον ἀνέδειξας Χριστὲ τὸ τοῦ Σταυροῦ σου,
καταφλέγον ἀμαρτίας τῶν νοσούντων, καὶ
φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν
ἔκούσιόν σου σταύρωσιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα
σοι.

॥ Πυρὸς φωτεινὸν τε ρον φλογὸς εναργε
στε ρον Δι το ξύλον α νε δειξας Χριστε ε του
Σταυρου ου σου ॥ κα τα φλεγον α μαρτι ας
των αν θρω πων Δι και φω τι ζον τας καρ δι
ας των υ μνουν των Δι την ε κου σι ον σου
Σταυρωσιν ॥ Χριστε ο Θε ος δο ο ξα α
σοι ॥

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

὾ δι' ἡμᾶς τὴν ἔκουσιον, καταδεξάμενος σταύρωσιν, σύντριψον ἔχθρούς, μὴ εἰδότας σε Θεὸν ἀληθῆ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

॥ ο δι η μα ας την ε κουσιον κα τα
δε ξα με νος σταυ ρω σιν Δ³συν τρι ψον εχ
θρους μη ει δο τα ας σε Θε ον α λη θη και
σω ωσον η μας ॥

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

“Οτε προσηλώθης βουλήσει, καὶ ὑψώθης τῷ Σταυρῷ σου, ἡ Θεοτόκος παρισταμένη ἔλεγε· Κύριε Κύριε, οὐδεμιᾷ γυναικὶ συνέβη τὸ ἄλγος μου, Θεόν σε ἐπίσταμαι ἐκ τῶν θαυμάτων, καὶ οἶδοù βλέπω σε, νεκρὸν ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, ἀλλ’ ἀνάστηθι, ὡς εἶπας, τριήμερος, ἵνα χαίρουσα, βοῶ σοι· δόξα σοι

॥ ο τε προ ση λω θης βου λη σει και ο

Φω θης τω Σταυ ρω σου ^Δη Θε ο το κος πα
 ριστα με νη ε λε γε ^ηΚυ ρι ε Κυ ρι ε ου
 δε μι α α γυ ναι κι συ νε ε βη το αλ
 γος μου ^ηΘε ον σε ε πιστα μαι εκ των θαυ
 μα α των ^ηκαι ι δου βλε πω σε νε κρον εν ^{ξυ}
 λω κρε μα με νον ^ηαλλ α να στη η θι κα θως
 ει πας τρι η με ρος ^πη ^ηι να χαι ρου σα βο ω
 σοι Παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ^{ξα} α
 σοι ^η

*Μετὰ τὴν γένεσιν
Καθίσματα ἔτερα*

Ο τοῦ Ἀδὰμ τὸ κατάκριμα, ξύλῳ Σταυροῦ
ἰασάμενος, ἵασαι ἡμῶν τὰ συντρίμματα τῶν

καρδιῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

τὸν Θεόν του Α δα αμ το κα τα κρι μα ξυ λω
 Σταυ ρου ι α σα με νος πρώτης ι α σαι η μωων τα
 συν τριμ μα τα των καρ δι ων και σω ω σον η
 μας την

Μαρτυρικόν

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αύτοῦ.

Ἄγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δωρηθῆναι ἡμῖν, τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων, δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Ἄγιοι οι πρεσβευταί τε αφεσιν δωρηθῆναι
 φη θη η ναι η μιν πλημμελημάτων πλημμελημάτων με λη μα α
 των η μων την και των προσδότων κω με νων δει νων
 ρυ σθη ναι η μας πικρου θανατου δε ο

ο με ε θα ^πν

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἄσπόρως συνέλαβες, ἐν μήτρᾳ σου
Παρθένε Θεοτόκε, ὅνπερ κατεῖδες ἐν Σταυρῷ
χρεμάμενον· ἀπαύστως οὖν ἵκέτευε, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

π
^πν Ἄ σπο ο ρως συ νε λα βες εν μη τρα
σου Παρ θε νε Θε ο το ο κε ^πν ον περ κα
τει δες εν Σταυ ρω κρε μα με νον ^πα παυ στως
ουν ι κε τευ ε υ περ των ψ χωων η η
μων ^πν

‘Ο Ν’ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Ϲοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ'
ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν-
δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
άναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ωδὴ α' Ἡχος Βαρὺς
·Ο Είρμος

Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ, τὸν Φαραὼ ἐν θαλάσσῃ Ἐρυθρᾷ, ἐπινίκιον ὡδὴν ἀσωμεν, δτὶ δεδόξασται.

Ἡχος Βαρὺς Γα

χ ^Γ
 η ^Γ Τω εκ τι να ζαν τι Θε ω τον Φα ρα
 ω εν θα λασ ση Ε ρυ θρα ^Γ ε πι νι κι
 ον ω δην α σω ω μεν ^Δ ο τι δε δο ο ζα α
 σται ^Γ

Στίχ. Δόξα σοι, δ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ὑψούμενος Σταυρῷ, πρὸς ἑαυτὸν πάντας εἶλκυσε πιστούς, καὶ κατέρραξεν ἔχθρόν, ἀπαντας τὸν καταπτώσαντα.

Στίχ. Δόξα σοι, δ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ρεῖθρον ζωῆς μοι Ἰησοῦ, ἐκ ζωηφόρου ἐπήγασας πλευρᾶς, καὶ ἐνέκρωσας ἔχθρόν, Δέσποτα νεκρὸς γενόμενος.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἀνατείλαντα ἐκ σοῦ, ὑπερβολῇ
εὐσπλαγχνίας, ἐν Σταυρῷ καθιρῶσα,
θρηνωδεῖς, Δέσποινα τοῦτον δοξάζουσα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὥδη α'

Ὕχος Βαρύς

Τῷ συντρίψαντι πολέμους,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὕχος Βαρύς Γα

Ἄχτεινον
ἢ Ὡς τερπνο τατονα σμαατωνω δην Φε

ο τερ πη ευ χα ρι στι ας ε νε κα προ

σφε ρο μεν ἦ το Χαι ρε σοι Α γνη ο τι εκ

Φλι ψε ως χα ραν η μιν ε βραβευσας ἦ

‘Ως τερπνότατον ἀσμάτων, ὥδην θεοτερπή,
εὐχαριστίας ἔνεκα προσφέρομεν, τὸ Χαῖρέ σοι
Ἄγνη, ὅτι ἐκ θλίψεως χαράν, ἡμῖν ἐβράβευσας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ ἐλέους σου τὴν χάριν, καὶ τῆς σκέπης
τὴν ἰσχύν, οὐ σιωπῶμεν Παρθένε πανύμνητε,
κηρύττομεν δὲ νῦν, ὅτι κινδύνων χαλεπῶν, ἡμᾶς
διέσωσας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ ποικίλων λυτρωθέντες, πειρασμῶν καὶ συμφορῶν, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις Πανύμνητε, ψάλλομεν θερμῶς, εὐχαριστίας σοι φωναῖς, ὡδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. **Ὕ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κροσσωτοῖς κεχρυσωμένη, ὡς χρυσοῖς ταῖς ἀρεταῖς, καὶ ταῖς τοῦ Πνεύματος χάρισι Πάναγνε, ὡς νύμφη τοῦ Πατρός, ὡραῖσθεῖσα ἀληθῶς, ἐδείχθης Μήτηρ Θεοῦ.

‘Ο Κανὼν τοῦ Μάρτυρος
‘Ωδὴ α΄. Ἡχος β'
Δεῦτε λαοί..

Στίχ. “**Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ, βήματι νῦν παριστάμενος,
στεφανηφόρος ἔνδοξε, Μάρτυς Ἰάκωβε,
φωτοφόρον μοι αἴγλην, καὶ χάριν οὐρανόθεν,
δίδου Πρεσβείας σου.

Στίχ. “**Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

“**Ο**ρθρος ἡμῖν, ἔλαμψας ὥσπερ πολύφωτος,
Ἀνατολῆς ὁρμώμενος, καὶ κατελάμπρυνας, τὴν
Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, λαμπρότητι τῶν ἀθλῶν,
μάκαρ Ἰάκωβε.

Δόξα...

Νεανικήν, ἐνστασιν ἐπιδειξάμενος, ὡς
νικητὴς ἡξίωσαι, τῆς ἀναρρήσεως, καὶ τελείων
ἐπάθλων, καὶ δόξης αἰωνίου, Μάρτυς, Ἰάκωβε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Προφητικαί, σάλπιγγες σὲ προηγόρευσαν,
τὸ ἐπὶ σοὶ Μυστήριον, μυσταγωγούμεναι,
Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πόρρωθεν ὁρῶσαι, τὰ σὰ
θαυμασια.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
 Ὁμὴ γ'. Ὁ Χρόνος Βαρύς.
 Ο Είρμος.

Ἐστερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία·
 καὶ γὰρ ἀπαύστως ἐν ὑμνοις, βοᾶ μελωδοῦσα·
 Ἀγιος εἰ Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ὁ Χρόνος Βαρύς ☩ Γα

χ^π στε ρε ρε ω θη τη πι ι στει Χρι στου η
 εκ κλη σι ι α υ και γαρ α παυ στως εν υ
 μνοις βο α α με λω δου ου σα υ Α γι ος
 ει Κυ ρι ι ε Δ^Δ και σε υ μνει το πνε ευ μα α
 μου υ

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀπαθής κατ' οὐσίαν, πῶς πάθος ὑπέστης;
 ὁ τὴν ζωήν μοι ἐμπνέων, πῶς θνήσκεις ἐν ξύλῳ;
 Μέγα σου τὸ ἔλεος, καὶ ἡ μακροθυμία σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

**Σταυρῷ ληστῶν μέσον Λόγε, ἀδίκως
ἀνυψώθης, καὶ ἐδικαίωσας πίστει, τὸν σὲ
ἐπεγνωκότα, Κτίστην πάσης κτίσεως,
ἐθελουσίως πάσχοντα.**

Σταυροθεοποίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

**Λύσιν ἡμῖν ὀφλημάτων, ἀγνὴ Παρθένε
δίδου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἡ τὸν
Σταυρῷ παγέντα, ἄνθρωπον γενόμενον, Θεὸν
Λόγον κυήσασα.**

Ἐπερος, τῆς Θεοτόκου
Ωδὴ γ'. Ἡχος Βαρὺς.

Ο Είρμὸς: Ο ούρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας,
Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ τῆς χαρᾶς, τῆς θείας μεγαλεῖον, ὡς
παροχὴν ἡμῖν τῆς σωφροσύνης, εὐχαριστίας
φωναῖς, προφθάσωμεν εὔσεβῶς, χαιρετίζοντες
αὐτήν, ὡς προστασίαν ἡμῶν.

Ἡχος Βαρὺς Γα

χ^Π
॥ Τοτης χα ρας της θει ας με γα λει ει ον
ως πα ρο χην η μιν της σω φρο συ υ νης ॥
ευ χα ρι στιι ας φω ναις Δ^Προ φθα σω μεν
ευ σε βως χαι ρε τιζον τες αυ την ως προ στα
σι i ανη μων ॥

Στίχ. ‘**Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ διὰ σοῦ, ῥυσθέντες τῶν κινδύνων, καὶ διὰ σοῦ χαρᾶς ἐπιτυχόντες, Μήτηρ ἀνύμφευτε, ως δοτῆρα ἀγαθήν, καὶ προστάτιν εὔκλεη, πάντες δοξάζομεν.

Στίχ. ‘**Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καταλλαγήν, πταισμάτων καὶ κινδύνων, τὴν θεϊκὴν πρεσβείαν σου πλουτοῦντες, Μήτηρ Χριστοῦ του Θεοῦ, ως αἰτίαν ἀγαθῶν, ἀνυμνοῦμεν σε πιστῶς, εὐχαριστίας φωναῖς.

Στίχ. ‘**Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Η τῆς χαρᾶς, πηγὴ τῆς ἀθανάτου, βρύεις χαρᾶς τὰ ῥεῖθρα ἰαμάτων τοῖς κινδυνεύουσι, καὶ σῶζεις πάντας Ἀγνή, ως ἀέναος ἡμῶν, ἀγαθοδότις Θεοῦ.

Κανών α', Ὡδὴ γ', τοῦ Μάρτυρος
Ἅγιος β'

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε...

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐγένου ἐκλεκτὴ Χριστοῦ ὡς ἀμπελος,
δρεπάνη βασάνων καθαιρουμένη, καὶ πολὺν τὸν
καρπὸν φέρουσα, τοῖς ληνοῖς τοῦ Σωτῆρος
προσαγόμενον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρεόντων τὸ φθαρτὸν καὶ εὔδιάλυτον,
παρεῖδες ἐμφρόνως Στεφανηφόρε, ὡς ἀγχίνους
δὲ προέκρινας, τῶν ᾧ εἰ προσμενόντων τὸ
ἀσάλευτον.

Δόξα...

Сτεφάνους σοι λαμπροὺς κατατεμνόμενον,
τὸ σῶμα ὡμότητι τῶν τυράννων, προεξένησεν
Ιάκωβε, καὶ τρυφῆς Παραδείσου τὴν
ἀπόλαυσιν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡλέηται σαφῶς διὰ τοῦ τόκου σου, τοῦ
θείου Παρθένε ἡ ἀνθρωπότης, ἐνωθεῖσα καθ'
ὑπόστασιν, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων Θεονύμφευτε.

·Ωδὴ γέ, τοῦ Μηναίου
·Ο Ειρμὸς .
·Ηχος β'

Сτερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ
νεκρώσας, τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου
ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
ὑμνούντων σε.

·Ηχος β'

π π
χ π
·Cτε ρε ω σον η μα ας εν σοι Ku ρι ε
π π
ο ξυ λω νε κρω σας την α α μαρ τι αν
και τον φο βον σου εμ φυ τευ σον εις τας καρ
δι ας η μω αν των υ μνουν των σε ε ε
π π

Κάθισμα

Ἅγιος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἐκ Περσίδος ἀστέρα νεοφανῆ, ὁ Χριστὸς
ἀνατείλας τοῖς ἐπὶ γῆς, τὸν θεῖον Ἰάκωβον, καὶ
ἀοίδιμον Μάρτυρα, δι' αὐτοῦ τὸν ζόφον, τῆς
πλάνης ἀπήλασε, καὶ τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν, τοῦ
Πνεύματος ἔλαμψεν· ὅθεν οἱ τὴν μνήμην, τὴν
αὐτοῦ ἐκτελοῦντες, πιστῶς ἐορτάσωμεν, καὶ
βοήσωμεν λέγοντες· Ἀθλοφόρε πολύαθλε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα...Καὶ νῦν...

Σταυροθεοποίον, ὅμοιον

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ
Ἄμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡλόλυζε
δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ο μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ
δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, δρώσης σου τὴν
σταύρωσιν· ἦν περ ὑπομένεις διὰ σπλάγχνα
ἔλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· Ἡ
πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς

27-11-2020 ΟΡΘΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥC

προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ωδὴ στ', τοῦ Μηναίου
Ὕχος β'. Ὁ Ειρμὸς

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με
ἀνάγαγε.

Ὕχος πα

Ἐν α βυσω πται σμα α των κυ κλου με
νος την α νε ζι χνι α στον της ευ σπλαγ
χνι ας ου ε πι κα λου μαι α βυσσον εκ
φθο ρας ο Θε ο ος με α α να γα γε ε ε

Κοντάκιον
Ἅγιος β'
Τὰ ἄνω ζητῶν

Πεισθεὶς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόψυχε, καὶ τὸ φοβερόν, κριτήριον φοβούμενος, τῶν Περσῶν τὸ φρόνημα, καὶ τὸν φοβὸν Ἰάκωβε κατέπτυσας, καὶ ἀνεδείχθης Μάρτυς θαυμαστός, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

·Ο Οἶκος

Ἄπο ψυχῆς στενάξωμεν πάντες, δάκρυα ἔκχέοντες, καθιρῶντες πικρῶς τὸν Μάρτυρα μελιζόμενον· δίκην κυνῶν γὰρ ὡρυομένων συνελθόντες οἱ δῆμιοι, τὰ μέλη κατετίτρωσκον τοῦ θαυμαστοῦ καὶ γενναίου ἐν Μάρτυσι Μάρτυρος. Τὶς οὖν ὑπάρχει; εἰ δοκεῖ, μικρὸν ὑπομείνατε, καὶ λέξω πάντα μετὰ σπουδῆς, πῶς ὡς θῦμα Κυρίῳ προσήνεκται, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἅγιου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι

Τμηθεὶς μεληδόν, καὶ σφαγὴν Πέρσης φέρων,

«Ψυχὴ σεσώσθω, φροῦδά μοι μέλη» λέγει.

Εἰκάδι Πέρσης ἔβδομάτη σφάγη
ἐκμελεῖσθείς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πινούφριος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Ο Πινούφριος ἀρετῶν πολλαῖς χρόαις

Ἐν οὐρανοῖς ἔλαμψεν ὡς Ἱρις νέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ναθαναὴλ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

«Ἀφεῖσα κόσμον, πρὸς Θεὸν ψυχὴ τρέχε»,

Ναθαναὴλ ἔκραζε μέλλων ἐκπνέειν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμην.

·Ωδὴ η', τοῦ μηναίου

·Ηχος β'. ·Ο Ειρμὸς

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὔλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἐβραίων
τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς
δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ὕχος πα

π Χ Κ Σ Τ Λ Σ Σ Σ + Σ Σ
Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ
νου ου μεν το ον Κυ ρι ον π

π Χ Κ Σ Τ Λ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ
Τον εν κα μι νω του πυ ρος π των Ε

Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ
βραι αν τοις Παι σι συ γκα τα βαν τα π και την

Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ
φλο γα εις δρο σον με τα βα λο ο ον τα Θε ον

π Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ
υ μνει τε τα ε ερ γα τον Κυ ρι ον Δ

Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ
και υ πε ρυ ψου τε εις πα ντας τους αι ω ω

να π α ας π

Την Θεοτόκον και Μητέρα του Φωτός...

27-11-2020 ΟΡΘΟΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

Τιμωτέρα εἰς ἥχο β'

Ἔχος Β' Πα—

χ^π
Δ

με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ
ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου

χ^π
Δ

ε πι τω Θε ω ωτωσω τη ρι μου π

π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι μ π

π

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

π

ρα φι μ π την α δι α φι θο ρως Θε ον Λο γο ον

π

τε κου σαν π την ον τως Θε ο το κου σε

π

ε με γα λυ νο μεν π

χ^π
π

Ο τι ε πε βλεψεν ε πι την τα

π

πει νω σιν της δου λης αυ του π Δ ι δου γαρ

α πο του νυν **χ**
μα κα ρι ου σιμε πα ασαι +
αι γε νε αι

π Μ Π
π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ **π**

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

ρα φιμ **π** την α δι α φιο ρως Θε ον Λο γο ον

τε κου σαν **π** την ον τως Θε ο το κου σε

ε με γα λυ νο μεν **π**

π Ζ Τι ε ποι η σε μοι με γα λει

α ο δυ να τος **χ** και α γι ον το ο νο

μα αυ του **χ** και το ε λε ος αυ του **χ** εις γε

νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ τον **π**

Π

^π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^π

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ιτως των Σε

ραφιμ ^π την α δι α φιο ρως Θε ον Λο γο ον

τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κου σε

ε με γα λυ νο μεν ^π

^χ ^π Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

νι αυ του ^Δ δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη

φα νους ^χ ^Δ δι α νοι α καρ δι ας αυ των ^π

^π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^π

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ιτως των Σε

ραφιμ ^π την α δι α φιο ρως Θε ον Λο γο ον

τε κου σαν π την ον τως Θε ο το κον σε

ε με γα λυ νο μεν π

π Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων

και υ ψω σε τα πει νου ους π πει νων τας

ε νε πλη σεν α γα θων παι πλου τουν τας ε

ξα πε στει λε κε νους π

π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ π

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ιτως των Σε

ρα φιμ π την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον

τε κου σαν π την ον τως Θε ο το κον σε

ε με γα λυ νο μεν π

^χ
^π Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος

αυ του μνησθη ναι ε λε ους ^π κα θως ε

λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων ^Δ τω

^χ
^Δ Α βρα αμ ^ρ και τωσπερ ματι αυ του ε ως αι

ω ω νος ^π

Π

^π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^π

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

ρα φιμ ^π την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον

τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κου σε

ε με γα λυ νο μεν ^π

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὁδὴ τοῦ Μηναίου
 ᾧ Ήχος β'. Ὁ Είρμας

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ
 σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν ἄδαμ, βρώσει
 φθιρᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου,
 ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ
 δόμοφρόνως, ἐν ὅμνοις μεγαλύνωμεν.

ἧχος πα

χ M π M π
 Τον εκ Θε ου Θε ον Λο γο ον τον αρ
 ρη τω σο φι α π η κον τα και νουρ γη σαι
 τον Α δαμ π βρω σει φθι ρα πε πτω κο τα δει
 νως π εξ Α γι ας Παρ θε νου α φρα στως
 σαρ κω θεν τα δι η μας π οι πι στοι ο μο φρο
 νως εν υ μνοις με γαα λυ νο μεν π

Ἄχος πα

π ἦ ζι ον ε στιν ως α λη θως ^Δ μα κα
 ριζειν σε την Θε ο τοκον ^π την α ει μα
 κα ριστον και πα να μω μη τον ^π και μη τε
 ρα του Θε ου η μων ^π την τι μι ω τε ραν
 των Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο κο τε ραν α συγ
 κρι ³ ι τω ως των Σε ρα φιμ ^π την α δι α φθο
 ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν ^π την ον τως Θε
 ο τοκον σε ε με γα λυ νο με ^χ εν ^π

Ἐξαποστειλάριον
Ὕχος β'
Γυναικες ἀκουστίσθητ

Περσῶν τὴν πλάνην ἔφλεξας, τῷ ζήλῳ
πυρπολούμενος, Χριστοῦ Ἰάκωβε Μάρτυς· ὡς
κλῆμα τῆς ἀμπέλου δέ, τὸ σῶμά σου
τεμνόμενος, τυράννου γνώμῃ πάνσοφε,
ἀνέμελπες κατάλληλον, ὥδην καὶ πρόσφορον
ὕμνον, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι

Θεοτοκὸν
Ὕχος β'
Γυναικες ἀκουστίσθητε

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον,
τῆς ἀχωρήτου τριάδος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου· ἐν
ῷ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Γίὸς ἐσκήνωσε, καὶ
Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη,
ἀνέδειξε Θεοτόκον.

ΑΙΝΟΙ
ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἀστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὅδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς δσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἥ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὔφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιῶν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἄινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ φαλτηρίῳ φαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὄτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἄι ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ὁμοφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιήσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,

έλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις,
καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις
σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον,
δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ PN' (I50)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

‘Ο προεστώς:

Сοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

‘Ο Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

‘**Υ**μνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γίε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Γίός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

“**Ο**τι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἥμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἥμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἰ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Сοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ο διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Coὶ Κύριε.

“Οτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: **Ἄμην.**

Ο Ιερεύς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός: **C**oὶ, Κύριε.

Ο Ιερεύς: **T**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ο Ιερεύς: **C**ὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: **Ἄμην.**

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν
τὰ Ἀπόσπιχα τῶν Αἰνων.
Σταυρώσιμα.

Ὕποκλητος Βαρύς γῆ

Δεσπότης ὅν φιλάνθρωπε Ζωοδότα,
ἐξηγόρασας διὰ Σταυροῦ σου τὴν οἰκουμένην,
Κύριε δόξα σοι.

Ἄε σποτης ων φι λα αν θρω πε Ζω ο
 δο ο τα ε ξη γο ρασας δι α Σταυρου
 σου την οι κου με νην Δι Κυ υ ρι ε δο ο ξα
 α σοι η

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ηὔφροάνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὃν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὃν εἴδομεν κακά, καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Σταυρῷ προσηλώθη, ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή,

ἐτρύγησαν τὰ ἔθνη, Παράδεισον μετὰ Ληστοῦ.
Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, οὗτος ὁ πλοῦτος
τῆς βασιλείας, ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα
σοι.

3

ταυ ρω προ ση λω ω θη η α αμ πε
λος η α λη θι νη ε τρυ γη σαν τα ε ε
θη Πα ρα δει σον με τα Λη στου αυ τη Η
δο ξα της Εκ κλη σι ι ας η ου τος ο
πλου ου τος της Βα σι λε ει ας π ο πα θων
δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα σοι η

Μαρτυρικόν:

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τὴν μνήμην τῶν ἀγίων σου, Ἀθλοφόρων
ἔορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστὲ βοῶντες·

Κύριε δόξα σοι.

Γ
॥ Την μνη μην των α γιων σου Α Θλο φο
ρων ε ορ ταζο ον τες Δ σε α νυ μνου μεν Χρι
στε βο ων τες Δ Κυρι ε δο ο ξα σοι ॥

Δόξα...

Δοξασπικὸν τοῦ Μηναίου. Ἡχος πλ. δ'

Πιστῶς

ἀθροισθέντες

σήμερον,

φιλοθεάμονες, ἀθρήσατε πάλην, ξένην καὶ διαλάττουσαν, Ἰακώβου τοῦ ἐκ Περσίδος ἡμῖν ἀστράφαντος, δίκην ἀστέροις τοῦ τοῖς Μάγοις φανέντος, καὶ πρὸς τὴν ἀληθῆ ἐπίγνωσιν καθιδηγήσαντος. Οὗτος γὰρ ὁ γεννάδας, ἐν τῷ πίπτειν τοὺς πολεμίους ἀνέτρεπε, καὶ ἐν τῷ ἀρμομελοτομεῖσθαι, τοὺς τυράννους ἐξενεύρου, τῇ ἄνωθεν προιμηθείᾳ νευρούμενος, καὶ βοῶν· Εἰ καὶ τὰ μέλη μου αἱσθητὰ ὅντα τέμνετε, ἀλλ' ἔχω Χριστόν, νοητῶς μοι τὰ πάντα γινόμενον. Ὁθεν προβλέπων τὴν μέλλουσαν ζωήν, διὰ τοῦ τοῖς πᾶσι προκειμένου θανάτου, πρὸς ἐκείνην ἔσπευσε περᾶσαι· εἰς ἣν καὶ αὐλιζόμενος, αἱτεῖται ἡμῖν, παρὰ τοῦ στεφοδότου Θεοῦ, ἱλασμόν, φωτισμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Ἡχος λ. πλ. Νη^Ω

Δοξασπικὸν τοῦ Μηναίου. Ἡχος πλ. δ'

αι Υι υι ω ω ω και α γι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ευ μα α α α Πνεευμα τι **Δ**
Δ Πιστως α θροι σθεν τες ση με ρον φι λο
 θε α μοονες **λ** α θρησαατε πα λη ην **ξ**
 ε ενηνκαι δι ι ααλλα α ατ τουουου ου
 σαν **Δ** I α κωβου του εκ Περ σιδος η μιν
 α α αστρα α α α ψα α α αντος **Δ** δι
 κη η η ην α α στε ε ερος **Δ** του τοις Μα
 α α γοι οις φα α νε ε ε εντος **Δ** και προς την
 α λη θη ε ε ε πι γνωωσιν κα θο δη
 γη η η η σα α α αντος **Δ** ου το ος γαρ ο
 γεν να α αδας **Δ** εν τω πι ι ιπτειν τους πο

λε μι ου ους α α νε ε ε τρε ε ε ε πε
 και εν τω αρ μο με λο το μει ει ει σθαι
 τους τυ υ ρα αν νους ε ξε ε νε ε ε ευ ρου
 τη α νω θεν προ μη θει α νευ ρου ου ου
 ου ου με ε ε ε νος και βο ο ων ει
 και τα με λη η μου και σθη τα ο ον τα α
 τε ε ε μνε ε ε ε τε καλλ ε ε ε χω
 Χρι ι ι στον νο η τω ω ως μοι τα παν τα γι
 ι νο ο ο ο με ε ε ε νον και ο θεν προ βλε
 πων την μελ λουσαν ζω ω ην δι α του
 τοις πα σι προ κει με νου θα α να α ατου ⁶
^λ

προς ε κει νη ην ε ε σπευσε πε ε ρα α α
α σαι **Δι** εις ην και αυ λι ζο με ε νος αι τει
ει ει ει ται η η μιν πα ρα του στε φο ο ο
δο ο ο ο του ου Θε ε ε ου **Δι** ι λα
σμο ο ο ο ονφω τι ι ι σμον **Δι** και το με ε
γα α ε ε ε λε ε ε ε ος **Δι** τοις ε κτε
λου ου ου σι την μνη η η η μη ην α α
αυ του **Δι**

**Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκόν
Θεοτοκόν τοῦ Μηναίου
Ὕχος πλ. δ'
Ω τοῦ παραδόξου θαύματος**

Πῶς ὑπενέγκω τὴν ἀδικον, Λόγε, σφαγήν σου ὄρāν, πῶς τὰ θεῖά σου ὅμματα, τὰ τυφλοὺς φωτίσαντα, μεμυκότα τεθέαμαι; Πῶς δὲ καὶ χείλη, βλέπω σιγῶντά σου, τὰ μογιλάλων, χείλη ἀνοίξαντα; Σπλάγχνα σπαράχθητε· ὁράγηθι καρδία μου· οὐ φέρω ζῆν· κέκραγε δακρύουσα, πικρῶς ἢ πάνσεμνος.

‘Ο Ιερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογείσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ φάλλειν τῷ ὀνόματί σου “Ὕψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἀγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεύς: “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἄπολυτίκιον.

·Ο Μάρτυς σου Κύριε

Ἄχος ἦ Δι

Ἄχος ο Μαρτυρίου Κυρίου εν τη α

θλήσει αυτου το στέφοις ε κο μι σα το

της α φέρσι ας εκ σου του Θεου ου η μων

ε χον γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν

νους κα θειλον ε θραυσε και δαι μο νων τα

α νι σχυρα θρα α ση αυ του ταις ι

κε σι αις Χριστε ο Θεος σωσον τας ψυ

χας η μων

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ "Ορθρου, Ἡχος δ".

Κὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ
βάτος, ἐν ᾧ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατεῖδεν ὡς
φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Ἡχος δὲ Δι

χ ^B Κε με γα λυ νο μεν Θε ο το κε βο
 ω ω ω ων τες συ ει η Βα τος εν η α
 φλε κτως Μω σης κα τει δεν ως φλο γα το
 πυρ της θε ο τη το ο ος

Εἰς τήν Θείαν Λειτουργία

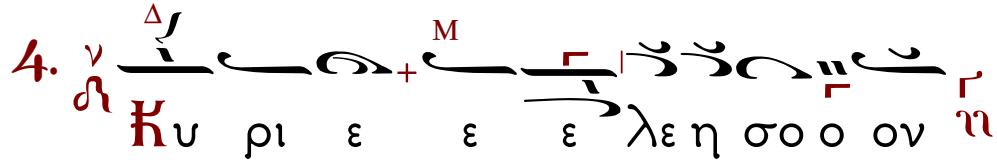
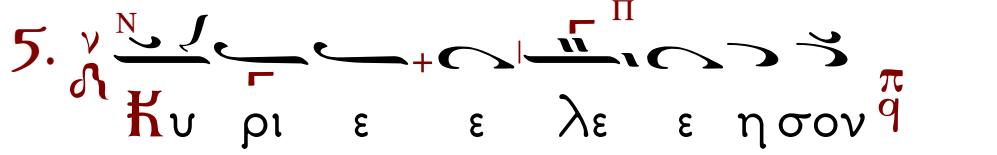
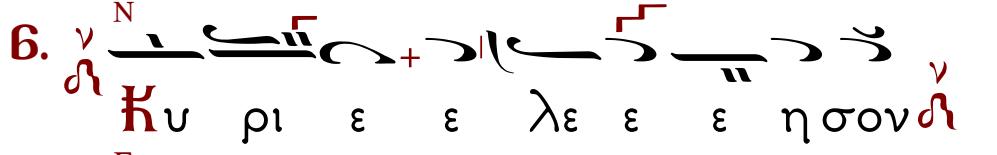
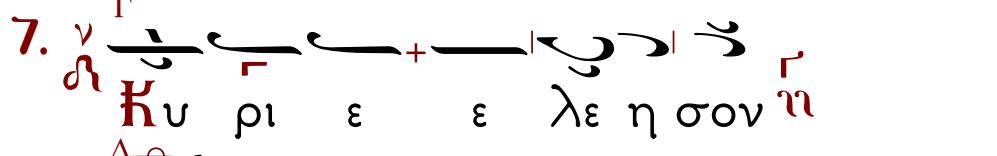
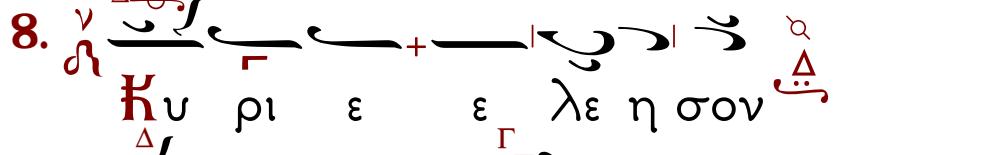
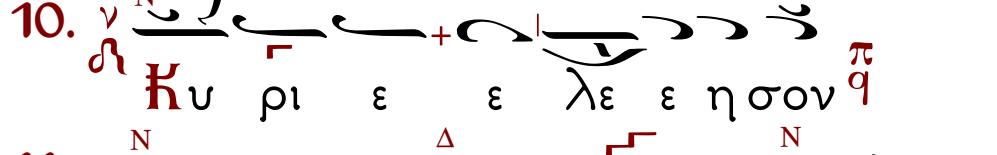
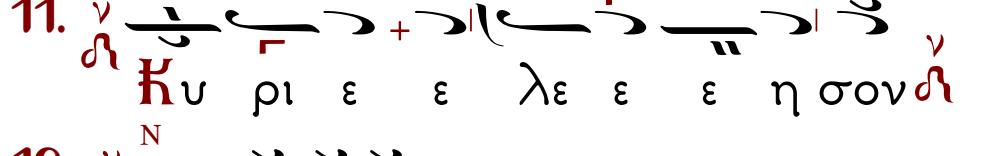
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ὕ^ωχος πᾶς Νη

1. ḥ ^N — . — + — | Δ — ^M — ν
κυ ρι ε ε λε ε η σον δι
2. ḥ ^N — — — + — | Δ — ν
κυ ρι ε ε λε ε ε η σον δι
3. ḥ ^N — — — + — | Δ — ν
κυ ρι ε ε λε ε ε η σον δι
4. ḥ ^Δ — — — + — | Δ — ν
κυ ρι ε ε λε ε ε η σον δι
5. ḥ ^Π — — — + — | Δ — ν
κυ ρι ε ε λε ε ε η σον δι
6. ḥ ^N — — — + — | Δ — ^M — ν
κυ ρι ε ε λε ε ε η σον δι

ΕΤΕΡΑ

1. ḥ ^N — — — + — | Δ — ν
κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον δι
2. ḥ ^N — — — + — | Δ — ν
κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον δι
3. ḥ ^Δ — — — + — | Δ — ν
κυ ρι ε ε λε η η σον δι

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ν **η**
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σο ν **π**
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σο ν **δη**
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σο ν **η**
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σο ν **Δ**
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σο ν **η**
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σο ν **π**
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σο ν **γ**
12.
Κοι Κυ ρι ε **δη**

Αντίφωνο Α'

Ἄχος Δι

Ἄχος Δι
μη ην Δι

Στίχ. α' Ἄχος Δι γα δον το ε ξο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω Δι και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου γ ψιστε Δι

Ἄχος Δι πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας Δι

Στίχ. β' Ἄχος Δι πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

το ε λε ος σου Δι και την α λη δει αν

σου κα τα νυκτα Δι

Ἄχος Δι πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας 6

Στίχ. γ' χ Δ τι ευ φρα νας με Κυ ρι

ε εν τοις ποι η μα σι σου Δ και εν τοις
ερ γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σο
μαι Δ

χ Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου + χ Δ Σω

τερ σωσονημας 6

Στίχ. δ' χ Δ τι ευ θυς Κυ ρι ος ο

Θε ος η μων Δ και ουκ ε στιν α δι κι
α εν αυ τω Δ

χ Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου + χ Δ Σω

τερ σωσονη μας 6

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον. Ταῖς πρεσβειαῖς της Θεοῦ

το οκου Σωτερ σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνο Β'

Ἡχος Δι

Ἄδη μη ην

Στίχ. α' Κυριος ε βα σι λευ

σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυριος δυ να μιν και

περι ε ζω σα το

Πρε πει αις των α γιων σου σωσονη

μας Κυρι ε 6

Στίχ. β' χ Γ Δ
Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε
χ

ται Δ

Δ Δ Δ Δ Δ Δ B
Πρε σβει αις των α γι ων σου Δ σωσον η

μας Κυρι ε 6

Στίχ. γ' χ Δ Δ Δ Δ
Θαυ μα στοι οι με τε ω

ρι σμοι της θα λασ σης Δ θαυ μα στος εν υ

ψη λοις ο Κυ ρι ος Δ

Δ Δ Δ Δ Δ B
Πρε σβει αις των α γι ων σου Δ σωσον η

μας Κυρι ε 6

Στίχ. δ' χ^Γ 6 Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφο δρα Δ τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η με ρων Δ

Δ Πρε σβει αις των α γι ων σου Δ B σωσον η

μας Κυ ρι ε 6

Δ Δ Λο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι

ω Πνευμα τι Δ

Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι αι ω νων Α μην Δ

Δ M Ο μο νο γε νης Δ γι ος και Λο γος

του Θε ου ^Δ α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ξα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη
 ναι ^{ζ'} εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτως ε
 αν θρωπη σας ⁶ σταυρω θεις τε Χριστε ο Θε
 ος ^Δ θα να ατωω θα να τον πατη σας ^{δι} ει
 εις ων ^{χ'} της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν δο ξα
 ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι ⁶ σωσον η μα ^α ας ^Δ

Αντίφωνο Γ'

Αντίφωνο^{Γ'}
Ηχος Δι

Στιχ. α' ρ
Δευτε α γαλ λι α σω με θα

τω Κυ ρι ω α λα λα ξω μεν τω Θε ω

τω Σω τη ρι η μων

ωσον η μα ας γι ε Θε ου

εν Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Στιχ. β' ρ
Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ

του εν ε ξο μο λο γη σει και εν ψαλ

μοις α λα λα ξω μεν αυ τω

ωσον η μα ας γι ε Θε ου

εν Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α
Στιχ. δ' ο τι Θε ος με γας Κυ ρι ος
και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την
γην

ω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν

Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη
λου ι α α α α

Εισοδικό

χ Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω ρ Κω σον η μα ας γι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θαυ μα στος ρ Ψαλ λον τας
Σοι αλ λη λου ι α Δ.
Απολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον.

Ο Μάρτυς σου Κύριε

Ἄχος ἦ Δι

Ἄχος Μαρτυρίου Κύριε εν τη α
 θλήσει αυτου το στεφοις ε κο μι σα το
 της α φθαρσι ας εκ σου του Θεου ου η μων
 ε χον γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν
 νους κα θειλον ε θραυσε και δαι μο νων τα
 α νι σχυρα θρα α ση αυ του ταις ι
 κε σι αις Χριστε ο Θεος σωσον τας ψυ
 χας η μων

Ἀπολυτίκιον του Ναοῦ.

Κοντάκιον

Τῇ Παρασκευῇ τοῦ Σταυροῦ

Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφροανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀγήτητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἄχος Δι

Ἄχος Δι ψω θει εις ε εν τω Σταυρω εκουσι
 ως Δι τη ε πω νυ σ μωω σου και νη πο λι τει
 α Δι τους οικ τιρμους σου δωρη σε Χριστε ο
 Θε ος Δι ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου Δι
 τους πι στους Βασι λεις η μων Δι νι κας χο ρη
 γων αυ τοις Δι κα τα των πο λε μι ων Δι την συμ

μα χι αν ε χοι εν την σην ^Δ ο πλον ει
ρη η νης ^{ζ'} α ητ τη τον τρο ο παι ο
ο ον ^Δ

**ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΕ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. **Ο** Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:6-18

Ἄδελφοί, παραγγέλλομεν ὑμῖν, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβον παρ' ἡμῶν. Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἡτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, οὐδὲ δωρεὰν ὄρτον ἐφάγομεν παρά τινος, ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τινα ὑμῶν· οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἐαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. Καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι μηδὲ ἐσθιέτω. Ἀκούομεν γάρ τινας περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζομένους ἀλλὰ περιεργαζομένους· τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν καὶ

παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἔργαζόμενοι τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἔσθιωσιν. Υμεῖς δέ, ἀδελφοί, μὴ ἐκκακήσητε καλοποιοῦντες. Εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειοῦσθε· καὶ μὴ συναναμίγνυσθαι αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ· καὶ μὴ ὡς ἔχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δώῃ ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. Ὁ Κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὅ ἐστιν σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γράφω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἄμην.

Ἀλληλούϊα Ἡχος α'

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἦς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. **Ο** δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὕχος πᾶς ἡ παρασκευής

Ἄκυροι ε ε λε η σον ἀ
πέκυροι ε ε λε η σον ἀ

Ἄκυροι ε ε λε η σον ἀ

Ἄκυροι

Ἄ μη η η η η ν ῥ

Ἄ και τω πνευματι ι ι ι ι σχ

Ἄ οι οι οι οι οι Κυροι ε

Ἄ οι Κυροι ε ε α ε ε ε ε ε

Ἄ α α μην

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙC ΑΓΙΟC

Ὕπαρχος λαῷ Πατέρας Εναρμόνιος

π **π** ει ει εις α γι ος π ει ει εις κυ υ ρι
ι ι ος **η** ι η σους χρι στος **χ** εις δοξαν Θε
ου Πατρος α μην **π**

Ἄχος ἡ τος

Χ ^B Ει ει ει ει εις Α α α α
 Γι ι ι ος λει ει ει ει ει εις
 Κυ υ υ υ υ βι ι ι ος λει η σους
 Χρι ι στος Δεις δο ο ο ζαν Δει Θε ου Πατρος
 + ο α μην λει

Ḵ χος π̄ ḱ πα ρησον ο ε ε ος ḱ Τα πα
 ρα α πτωω μα α τα Η μων ḱ πα
 Ε κου ου σι ι ι α ḱ τα α κου ου
 ου σι ι ι α ḱ τα εν γνωω ω σει ḱ και τα εν
 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α ḱ τα α εν
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
 ρα ḱ τα κα τα νουν ḱ και δι α α νοι οι αν ḱ
 τα πα αν τα η μιν συ χω ω ω ρη σον ḱ
 ως α γα θο ος και αι αι φι λα α α
 α αν θρω ω ω πο ο ο ος ḱ

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ὕχος πᾶς Πα

πρὸς Χριστε ε το φως το α ληθινόν το
 φω τι λιον και α γι α α α α α α λιο
 ον παν τα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με
 νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο
 σμον πρ ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
 μα ας πρ το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
 που ου ου ου σου πρ ι να εν αυ τω ο ψω
 ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
 ο σι ι ι τον πρ και κα τε εν θυ υ υ
 υ νο ον Δι τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δπρος ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν τοο ο λωω ω ωνσου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^π^χ ^ο και πα αν τωων
σου ου των A γι ω ω ων α μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)
Ὕπαγος Ἀ Δι ΑΓΙΑ

Ἐ ση μει ω ω θη η η εφ η μας Ἀ
το φω ω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε Ἀ ε ε ε δω ω κας εν φρο
συ υ υ υ υ υ νην εις τα α ας καρ δι ι
ι ας η η η μων Ἀ Αλ λη λου ι ι α
α α α Ἀ

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

Ψαλμός 73ος

Ὕπαγος πάρα παρούσης

χριστηρίου παρασκευής
προστάτης παρασκευής
παρασκευής παρασκευής

παρασκευής παρασκευής παρασκευής
με ε εσωωτηρίου ηγησίας χριστείου ε ε ο

ο θεοειδεών οοοοοος παρασκευής α α αλλαγής

παρασκευής παρασκευής παρασκευής
ληγησίας λουσουσιας α παρασκευής

προπαρασκευής παρασκευής παρασκευής
προπαρασκευής παρασκευής προπαρασκευής
οιωνων παρασκευής ειργασατοσωωτηρίου

τηρησιανων παρασκευής ειργασατοσωωτηρίου
τηρησιανων παρασκευής ειργασατοσωωτηρίου

α μειεισουτην θα α α λα α α ασσαν ^χ
 συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των
 δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το ο
 ος ^χ Α αλ λη λου ου ουου ι α ^Δ

^κ ^π Κυ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α α αρ ρους συ ε ξη ρα α νας πο τα μου
 ου ους Η η η η θα α αμ ^χ Α α αλ λη
 λουου ι ι α ^π

^π Κη ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
 ε ε ε στι ιν η η η η νυξ Συ κα τηρ
 τισω φα α αυσιν και Η η η λι ι ι ι ο

ὁ ον ἔχεις ααλ λη λουου ι ι α π
 π Κυ ε ποι η σας παντατα ω ραι αι αι
 α α τη ης γης θε ρος και ε ε ε αρ Δ Συ ε
 ποιοι η σαας α αυ τα α α Α ααλ λη
 λουου ι ι α π
 Ι να στα ο ο Θε ε ε ος ε πι
 βλεψον ε πι τη δι α θη κη ην σου μη ε πι
 λα θη της φωνη ης των οι οι κε τωω ω ων
 σου ου ου ἔχεις α α λη ουου ι ι α π

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς. Ψαλμός 73ος
‘Ημετέρας καταγραφής.

Ὕπατος λαὸς Πα

χ π ρ α σ κ ε υ ῥ ο σ ω ε ε ν
με ε ε σ ω ω τη η ης γης Δ Χ ρ ι σ τ ε ε ο
ο Θ ε ε ε ο ο ο ο ο ος ξ ο α α α λ
λη η η λου ου ι ι ι α α α α π
π ρ ο θ ε ος βα σι λε ευς η η μων ξ
π ρ ο αι ω ω ω νων Δ ειρ γα σα το σω ω τη
ρι αν εν με ε ε σω ω τη ης γη η ης ξ
α α α λη η η λου ου ι ι ι α
α α α π

π ^Π
 η ^π Κυ ε κρα ται ω σας εν τη δυ
 να α μει ει σου την θα α α λα α α ασ
 σαν ^χ ^η σου συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
 των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
 το ο ος ^χ Α α αλ λη η η λου ου
 ι ι ι α α α α ^π
 π ^Κ
 η ^π Κυ δι ερ ρη ζας πη γα ας και ^χ ει ει
 μα α α αρ ρους ^χ συ ε ζη ρα α νας πο τα
 μου ου ους Η η η θα α αμ ^χ Α α αλ
 λη η η λου ου ι ι ι α α α α ^π
 π ^Κ
 η ^π Ε ε στι ιν η η η με ε ε ρα ^χ και

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ **χ** **ؤ** Συ
 κα τηρ τι σω φα α αυσιν **Δ**και **Π** Η η η λι ι
 ου ο ον **ؤ** Α α αλ λη η η λου
 ου **Π** ε ποι η σας **Κ** παντα τα ω ραι
 αι αι α α της γης **ؤ** θε ρος και **Δ** ε ε ε αρ **Δ**
 Συ ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α **χ** **ؤ**
 Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
 α α α **Π**
π **κ** **λ** να στα ο ο Θε ε ε ος **χ** **ؤ** ε
 πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου **Δ**

μη ε πι λα θη ^Δτης φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ Α α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α α ^π ^q

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν
Ἅγιος Δι

Ἐιδομεν τοφως τοαλη θι νου ε λα
βομε εν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρο μεν
πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες ευ τη γαρ
η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἅγιος Δι μην α μην α μην εις α
φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυρι ε ⁶ ο πως υ μνη
σωμεν την δο ο ζαν σου ^Δ ο τι η ζι ω
σας η μας ^Δ των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων ⁶ τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ^Δ ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου ⁶
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

⊖
Ἁχος Δι

Ἄλλα μην ^M Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος ^B
(Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον ^{Z'} α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ^o ος ^A

Τόν Εύλογούντα...

Ἄλλον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας ^A Κυ ρι ε φυ λατ τε ^A
ει ει εις ^A πολ λα ε ε τη ^R η η ^A

Ἄχος Βαρύς ϖ Zω ^z ^χ ^z πα να γι ι α Δε
ε σποι να ^η υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες
^π η οι δου ου λοιοι σου τρε ε χο μεν και πα ρα
α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι ^z
^π προφθασον και λυτρωσε η μας ^η α πο πα
σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
^π οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι ^η παν τα ο σα
αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι ^z ^π Δε ε σποι
να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
α των πι στων ^η Κε χα ρι τω με ε νη η ε

27-11-2020 ΟΡΘΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

πα α κου σον **π** των πα ρα α κα λου ουν των σε
ε ε ε ε ε ε **z** ε **M** ε **z**

Θεοτοκία εἰς ἡχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἔχος Βαρύς ~ Ζω

Λε ~ **Μη** η κα τα α πι στε ευ σης με **ν** αν
 θρω πι νη προ ο στασι α **νΠα** να γι α δε
 εσποινα α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν
 του ι κε ε του σου **ζ** θλι ψις γαρ ε ε
 ε χει με **δ** φε ε ε ε ε ε ρειν ου
 δυ να μαι **των** δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 τα **σκε** πην ου κε ε κτη μαι αι αι ου ου δε
 που ου προ σφυ υ γω ο α α θλι ος **ζ**
 παν το θεν πο λε μου ου με νος **ν** και πα ρα

μυ θι ι ι αν ουκ εχω πλη ην σου **z** Δε ε
σποι να του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα
σι ι ατων πιστων **τ** μη μου πα ρι ι δης
την δε ε η σι ι ιν το οσυ μ φε ερον ποι η η
σον **z**

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ὕχος Βαρύς ~ Ζω

χ ^{z³} τα βο λη των θλι ¹ βο με ε
 Με τα βο λη των θλι ¹ βο με ε
 νων ^λ α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
 ων υ πα αρχουσα ^{z³} Θε ο τοο κε Παρ θε
 ε νε ^λ σω ζε πο ολιν και λα ον ^λ των
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη ^ν των
 χει μα ^φ ζο μενων η γα λη η νη ^ν η μο
 ο νη προστα σι α τω ων πι στω ω ω ω
 ω ω ων ^z

Η Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική έπιμελεια
έγινε με τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.